Käesolev tekst on üksnes dokumenteerimisvahend ning sel ei ole mingit õiguslikku mõju. Liidu institutsioonid ei vastuta selle teksti sisu eest. Asjakohaste õigusaktide autentsed versioonid, sealhulgas nende preambulid, on avaldatud Euroopa Liidu Teatajas ning on kättesaadavad EUR-Lexi veebisaidil. Need ametlikud tekstid on vahetult kättesaadavad käesolevasse dokumenti lisatud linkide kaudu

►B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2002/87/EÜ,

16. detsember 2002,

milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ

(ELT L 35, 11.2.2003, lk 1)

Muudetud:

		Euroopa Liidu Teataja		
		nr	lehekülg	kuupäev
►M1	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/1/EÜ, 9. märts 2005	L 79	9	24.3.2005
►M2	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2006/48/EÜ, 14. juuni 2006	L 177	1	30.6.2006
►M3	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2008/25/EÜ, 11. märts 2008	L 81	40	20.3.2008
►M4	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2009/138/EÜ, 25. november 2009	L 335	1	17.12.2009
►M5	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2010/78/EL, 24. november 2010	L 331	120	15.12.2010
►M6	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2011/89/EL, 16. november 2011	L 326	113	8.12.2011
►M7	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2013/36/EL, 26. juuni 2013	L 176	338	27.6.2013
►M8	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2019/2034, 27. november 2019	L 314	64	5.12.2019
►M9	Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2023/2864, 13. detsember 2023	L 2864	1	20.12.2023

▼B

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV 2002/87/EÜ,

16. detsember 2002,

milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ

I PEATÜKK

EESMÄRK JA MÕISTED

▼M6

Artikkel 1

Sisu

Käesoleva direktiiviga nähakse ette eeskirjad selliste reguleeritud üksuste täiendavaks järelevalveks, mis on saanud tegevusloa vastavalt direktiivi 73/239/EMÜ artiklile 6, direktiivi 2002/83/EÜ ([1]) artiklile 4, direktiivi 2004/39/EÜ ([2]) artiklile 5, direktiivi 2005/68/EÜ ([3]) artiklile 3, direktiivi 2006/48/EÜ ([4]) artiklile 6, direktiivi 2009/65/EÜ ([5]) artiklile 5, direktiivi 2009/138/EÜ ([6]) artiklile 14 või direktiivi 2011/61/EL ([7]) artiklitele 6–11 ning mis kuuluvad finantskonglomeraati.

Käesoleva direktiiviga muudetakse ka vastavate valdkondade eeskirju, mida kohaldatakse nende direktiividega reguleeritud üksustele.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1) „krediidiasutus” – krediidiasutus direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 lõike 1 tähenduses;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. novembri 2002. aasta direktiiv 2002/83/EÜ elukindlustuse kohta (EÜT L 345, 19.12.2002, lk 1).
([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta (ELT L 145, 30.4.2004, lk 1).
([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. novembri 2005. aasta direktiiv 2005/68/EÜ edasikindlustuse kohta (ELT L 323, 9.12.2005, lk 1).
([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiiv 2006/48/EÜ krediidiasutuste asutamise ja tegevuse kohta (ELT L 177, 30.6.2006, lk 1).
([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).
([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).
([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

▼**M6**

2) „kindlustusandja” – kindlustusandja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punktide 1, 2 või 3 tähenduses;

3) „investeerimisühing” – investeerimisühing direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta direktiivi 2006/49/EÜ (investeerimisühingute ja krediidiasutuste kapitali adekvaatsuse kohta) ([1]) artikli 3 lõike 1 punktis d osutatud ettevõtjad või ettevõtja, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ning kellel oleks vaja direktiivi 2004/39/EÜ kohast tegevusluba, kui ta registrijärgne asukoht oleks liidus;

4) „reguleeritud üksus” – krediidiasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing, varahaldusettevõtja või alternatiivse investeerimisfondi valitseja;

5) „varahaldusettevõtja” – fondivalitseja direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses või ettevõtja, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ning kellel oleks vaja nimetatud direktiivi kohast tegevusluba, kui ta registrijärgne asukoht oleks liidus;

5a) „alternatiivse investeerimisfondi valitseja” – alternatiivse investeerimisfondi valitseja direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktide b, l ja ab tähenduses või ettevõtja, kelle registrijärgne asukoht on kolmandas riigis ning kellel oleks vaja nimetatud direktiivi kohast tegevusluba, kui ta registrijärgne asukoht oleks liidus;

6) „edasikindlustusandja” – edasikindlustusandja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 4, 5 või 6 tähenduses või eriotstarbeline varakogum direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 26 tähenduses;

▼**M8**

7) „valdkondade eeskirjad” – liidu õigusaktid, milles käsitletakse reguleeritud üksuste usaldatavusnormatiivide täitmise järelevalvet, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrused (EL) nr 575/2013 ([2]) ja (EL) 2019/2033, ([3]) direktiivid 2009/138/EÜ, 2013/36/EL, ([4]) 2014/65/EL ([5]) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2019/2034 ([6]);

([1]) ELT L 177, 30.6.2006, lk 201.

([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64).

▼**M6**

8) „finantssektor” – ühest või mitmest järgmisest üksusest koosnev sektor:

a) krediidiasutus, finantseerimisasutus või krediidiasutuse abiettevõtja direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punkti 1, 5 või 21 tähenduses (edaspidi ühiselt „pangandussektor”);

b) kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 13 punkti 1, 2, 4 või 5 või artikli 212 lõike 1 punkti f tähenduses (edaspidi ühiselt „kindlustussektor”);

c) investeerimisühing direktiivi 2006/49/EÜ artikli 3 lõike 1 punkti b tähenduses (edaspidi ühiselt „investeerimisteenuste sektor”);

9) „emaettevõtja” – emaettevõtja nõukogu 13. juuni 1983. aasta seitsmenda direktiivi 83/349/EMÜ (konsolideeritud aastaaruannete kohta) ([1]) artikli 1 tähenduses või iga ettevõtja, kellel on pädevate asutuste arvates valitsev mõju mõne teise ettevõtja üle;

10) „tütarettevõtja” – tütarettevõtja direktiivi 83/349/EMÜ artikli 1 tähenduses või iga ettevõtja, kelle üle emaettevõtjal on pädevate asutuste arvates valitsev mõju, või niisuguste tütarettevõtjate kõik tütarettevõtjad;

11) „osalus” – osalus nõukogu 25. juuli 1978. aasta neljanda direktiivi 78/660/EMÜ (mis käsitleb teatavat liiki äriühingute raamatupidamise aastaaruandeid) ([2]) artikli 17 esimese lause tähenduses või äriühingus vähemalt 20 % hääleõiguse või kapitali otsene või kaudne omamine;

12) „kontsern” – ettevõtjate rühm, mis koosneb emaettevõtjast, selle tütarettevõtjatest ja üksustest, milles emaettevõtjal või selle tütarettevõtjatel on osalus, või ettevõtjad, mis on üksteisega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 mõistes, ning kõik nende allkontsernid;

12a) „kontroll” – direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1 määratletud suhe emaettevõtja ja tütarettevõtja vahel või samalaadne suhe mis tahes füüsilise või juriidilise isiku ja ettevõtja vahel;

13) „märkimisväärne seos” – olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on seotud kontrolli või osaluse tõttu, või olukord, kus vähemalt kaks füüsilist või juriidilist isikut on sama isikuga kontrollisuhte tõttu alaliselt seotud;

14) „finantskonglomeraat” – kontsern või allkontsern, mille eesotsas on reguleeritud üksus või milles vähemalt üks kontserni või allkontserni tütarettevõtjatest on reguleeritud üksus, ning mis vastab järgmistele tingimustele:

a) kui kontserni või allkontserni eesotsas on reguleeritud üksus,

([1]) EÜT L 193, 18.7.1983, lk 1.
([2]) EÜT L 222, 14.8.1978, lk 11.

▼**M6**

i) on see üksus finantssektori üksuse emaettevõtja, finantssektori üksuses osalust omav üksus või üksus, mis on finantssektori üksusega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõike 1 tähenduses,

ii) tegutseb vähemalt üks kontserni või allkontserni kuuluv üksus kindlustussektoris ja vähemalt üks pangandus- või investeerimisteenuste sektoris, ja

iii) on kontserni või allkontserni kuuluvate ja kindlustussektoris tegutsevate üksuste ning pangandus- ja investeerimisteenuste sektoris tegutsevate üksuste konsolideeritud või koondatud toimingud märkimisväärsed käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 2 või 3 tähenduses, või

b) kui kontserni või allkontserni eesotsas ei ole reguleeritud üksus,

i) toimub kontserni või allkontserni tegevus peamiselt finantssektoris käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 1 tähenduses,

ii) tegutseb vähemalt üks kontserni või allkontserni kuuluv üksus kindlustussektoris ja vähemalt üks pangandus- või investeerimisteenuste sektoris ja

iii) kontserni või allkontserni kuuluvate ja kindlustussektoris tegutsevate üksuste ning pangandus- ja investeerimisteenuste sektoris tegutsevate üksuste konsolideeritud või koondatud toimingud on märkimisväärsed käesoleva direktiivi artikli 3 lõike 2 või 3 tähenduses;

15) „segafinantsvaldusettevõtja” – emaettevõtja, välja arvatud reguleeritud üksus, mis moodustab koos oma tütarettevõtjatega, millest vähemalt üks on liidus asuva registrijärgse asukohaga reguleeritud üksus, ja muude üksustega finantskonglomeraadi;

16) „pädevad asutused” – liikmesriikide siseriiklikud asutused, kellele on õigus- või haldusnormidega antud volitused teostada järelevalvet krediidiasutuste, kindlustusandjate, edasikindlustusandjate, investeerimisühingute, varahaldusettevõtjate või alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate üle kas individuaalselt või kontserni tasandil;

17) „asjaomased pädevad asutused” –

a) liikmesriikide pädevad asutused, mis vastutavad sektoris kontserni tasandil järelevalve eest, mida teostatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste ning eelkõige sektori lõpliku emaettevõtja üle;

b) artikli 10 kohaselt määratud koordinaator, kui see erineb punktis a osutatud asutustest;

c) vajaduse korral muud pädevad asutused punktides a ja b osutatud asutuste arvamusel;

▼M6

18) „kontsernisisesed tehingud” – kõik tehingud, mille puhul finantskonglomeraati kuuluvad reguleeritud üksused sõltuvad oma kohustuste täitmisel otseselt või kaudselt teistest samasse kontserni kuuluvatest ettevõtjatest või mõnest muust füüsilisest või juriidilisest isikust, kellel on kõnealusesse kontserni kuuluvate ettevõtjatega märkimisväärne seos, olenemata sellest, kas need kohustused on lepingulised või lepinguvälised ja kas nende eest on lubatud tasu või mitte;

19) „riskikontsentratsioon” – kõik riskipositsioonid, millega kaasnev võimalik kahju on piisavalt suur, et ohustada finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste maksevõimelisust või üldist finantsseisundit, ükskõik, kas neid on põhjustanud vastaspoole risk/krediidirisk, investeerimisrisk, kindlustusrisk, tururisk, muud riskid või nende riskide kombinatsioon või vastastikune mõju.

Kuni reguleerivate tehniliste standardite jõustumiseni, mis on vastu võetud vastavalt artikli 21a lõike 1 punktile b, võetakse punkti 17 alapunktis c osutatud arvamuses eelkõige arvesse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste turuosa teistes liikmesriikides, eriti kui see on suurem kui 5 %, ja teistes liikmesriikides tegutsevate reguleeritud üksuste olulisust finantskonglomeraadis.

▼B

Artikkel 3

Finantskonglomeraadi määratlemise künnised

▼M6

1. Sedastamaks, et kontserni tegevus toimub peamiselt finantssektoris artikli 2 punkti 14 alapunkti b alapunkti i tähenduses, peaks kontserni reguleeritud ja reguleerimata finantssektori üksuste bilansimaht moodustama rohkem kui 40 % kogu kontserni bilansimahust.

2. Selleks, et toiminguid eri finantssektorites võiks lugeda märkimisväärseks artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunkti iii või punkti 14 alapunkti b alapunkti iii tähenduses, ei tohiks iga finantssektori puhul kõnealuse finantssektori bilansimahu suhtarv võrreldes kontserni kuuluvate finantssektori üksuste bilansimahuga ning sama finantssektori maksejõulisuse nõuete suhtarv võrreldes kontserni kuuluvate finantssektori üksuste kõigi maksejõulisuse nõuetega olla suuremad kui 10 %.

Käesoleva direktiivi rakendamisel on finantskonglomeraadi väikseim finantssektor see sektor, mille keskmine väärtus on kõige väiksem, ning finantskonglomeraadi kõige olulisem finantssektor on see, mille keskmine on suurim. Keskmise arvutamisel ning väikseima ja olulisima finantssektori kindlakstegemisel käsitletakse pangandussektorit ja investeerimisteenuste sektorit koos.

Varahaldusettevõtjad lisatakse sektorile, millesse nad kontsernisiseselt kuuluvad. Kui nad ei kuulu kontsernisiseselt ainult ühte sektorisse, lisatakse nad väikseimale finantssektorile.

▼M6

Alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad lisatakse sektorile, millesse nad kontsernisiseselt kuuluvad. Kui nad ei kuulu kontsernisiseselt ainult ühte sektorisse, lisatakse nad väikseimale finantssektorile.

3. Eeldatakse, et valdkonnaülesed toimingud on samuti märkimisväärsed artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunkti iii või punkti 14 alapunkti b alapunkti iii tähenduses, kui kontserni väikseima finantssektori bilansimaht on suurem kui 6 miljardit eurot.

Kui kontserni puhul ei ole käesoleva artikli lõikes 2 osutatud künnis saavutatud, võivad asjaomased pädevad asutused ühisel kokkuleppel otsustada, et kontserni ei käsitata finantskonglomeraadina. Nad võivad ka otsustada, et artiklite 7, 8 ja 9 sätteid ei kohaldata, kui nad leiavad, et kontserni kaasamine käesoleva direktiivi reguleerimisalasse või selliste sätete kohaldamine ei ole vajalik või et see oleks täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast ebasobiv või eksitav.

Käesoleva lõike kohastest otsustest teatatakse teistele pädevatele asutustele ja pädevad asutused avalikustavad need, välja arvatud erandjuhtudel.

3a. Kui kontsern saavutab käesoleva artikli lõikes 2 osutatud künnise, kuid väikseim sektor ei ületa 6 miljardit eurot, võivad asjaomased pädevad asutused ühisel kokkuleppel otsustada, et kontserni ei käsitata finantskonglomeraadina. Nad võivad ka otsustada, et artiklite 7, 8 ja 9 sätteid ei kohaldata, kui nad leiavad, et kontserni kaasamine käesoleva direktiivi reguleerimisalasse või selliste sätete kohaldamine ei ole vajalik või et see oleks täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast ebasobiv või eksitav.

Käesoleva lõike kohastest otsustest teatatakse teistele pädevatele asutustele ja pädevad asutused avalikustavad need, välja arvatud erandjuhtudel.

▼B

4. Lõigete 1, 2 ja 3 kohaldamisel võivad asjaomased pädevad asutused ühisel kokkuleppel teha järgmist:

▼M6

a) jätta artikli 6 lõikes 5 osutatud juhtudel üksus suhtarvude arvutamisel kõrvale, välja arvatud juhul, kui üksus on liikmesriigist kolinud kolmandasse riiki ja on tõendeid, et üksuse asukohta muudeti järelevalve vältimiseks;

▼B

b) võtta arvesse vastavust lõigetes 1 ja 2 kavandatud künnistele kolmel järjestikusel aastal, et vältida järske režiimimuudatusi, ja jätta sellise vastavuse arvesse võtmata, kui kontserni struktuuris on toimunud märkimisväärseid muudatusi;

▼M6

c) jätta kõrvale üks osalus või mitu osalust väikseimas sektoris, kui sellised osalused on finantskonglomeraadi määratlemise otsustav element ja need osalused kokku on täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast väheolulised.

▼B

Kui vastavalt lõigetele 1, 2 ja 3 on määratletud finantskonglomeraat, tehakse käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud otsused kõnealuse finantskonglomeraadi koordinaatori ettepaneku põhjal.

▼M6

5. Lõigete 1 ja 2 kohaldamiseks võivad asjaomased pädevad asutused erandjuhtudel ja ühisel nõusolekul asendada bilansimahul põhineva kriteeriumi ühe või mitme järgmise parameetriga või lisada neist ühe või mitu, kui nad leiavad, et need parameetrid on käesoleva direktiivi kohase täiendava järelevalve jaoks eriti olulised: tulude struktuur, bilansivälised toimingud, kogu valitsetav vara.

▼B

6. Kui lõigete 1 ja 2 rakendamisel langevad neis lõigetes osutatud suhtarvud juba täiendava järelevalve objektiks olevate konglomeraatide puhul madalamale kui vastavalt 40 % ja 10 %, rakendatakse järskude režiimimuutuste välistamiseks järgmise kolme aasta jooksul madalamaid suhtarve, mis on vastavalt 35 % ja 8 %.

Kui juba täiendava järelevalve objektiks oleva konglomeraadi puhul langeb lõike 3 rakendamisel kontserni väikseima finantssektori bilansimaht alla 6 miljardi euro, kasutatakse järskude režiimimuutuste vältimiseks järgmise kolme aasta jooksul samal põhimõttel väiksemat näitajat suurusega 5 miljardit eurot.

Käesolevas lõikes osutatud ajavahemiku jooksul võib koordinaator muude asjaomaste pädevate asutuste nõusolekul otsustada, et lõpetatakse käesolevas lõikes osutatud madalamate suhtarvude või väiksemate summade kohaldamine.

7. Käesolevas artiklis osutatud arvutused bilansi kohta tehakse kontserni üksuste koondbilansi kogumahu põhjal vastavalt nende raamatupidamise aastaaruannetele. Kõnealuse arvutuse jaoks võetakse ettevõtjaid, milles on osalus, arvesse lähtudes sellest summast nende bilansis, mis vastab kogu kontsernile kuuluvale proportsionaalsele osale. Kui olemas on konsolideeritud aastaaruanne, kasutatakse koondaruande asemel siiski seda.

Lõigetes 2 ja 3 osutatud maksejõulisuse nõuded arvutatakse vastavalt asjaomaste valdkondade eeskirjadele.

▼M6

8. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1093/2010 ([1]) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve) (edaspidi „Euroopa Pangandusjärelevalve”), Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ([2]) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve”) ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1095/2010 ([3]) asutatud Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve) (edaspidi „Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve”) (edaspidi ühiselt „Euroopa järelevalveasutused”) töötavad Euroopa järelevalveasutuste ühiskomitee (edaspidi „ühiskomitee”) kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid käesoleva artikli lõigete 2, 3, 3a, 4 ja 5 kohaldamisel.

9. Pädevad asutused hindavad täiendava järelevalve kohaldamisest loobumist igal aastal uuesti ning vaatavad läbi käesolevas artiklis sätestatud kvantitatiivsed näitajad ja finantskontsernide suhtes kohaldatavad riskipõhised hinnangud.

▼B

Artikkel 4

Finantskonglomeraadi määratlemine

1. Reguleeritud üksustele load andnud pädevad asutused määratlevad vastavalt artiklitele 2, 3 ja 5 kõik kontsernid, mis kuuluvad käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.

▼M6

Selleks

— teevad pädevad asutused, kes on andnud tegevusloa kontserni kuuluvatele reguleeritud üksustele, tihedat koostööd,

— kui pädev asutus leiab, et kõnealuselt pädevalt asutuselt tegevusloa saanud reguleeritud üksus kuulub kontserni, mille puhul võib tegemist olla finantskonglomeraadiga, mida ei ole käesoleva direktiivi kohaselt veel kindlaks määratud, edastab see pädev asutus oma seisukoha teistele asjaomastele pädevatele asutustele ja ühiskomiteele.

▼M5

2. Artikli 10 kohaselt määratud koordinaator teatab kontserni eesotsas olevale emaettevõtjale või emaettevõtja puudumise korral reguleeritud üksusele, kelle bilansimaht on kontserni olulisimas finantssektoris kõige suurem, et kontsern on määratletud finantskonglomeraadina ning määratud on koordinaator.

▼M6

Koordinaator teavitab ka pädevaid asutusi, kes on andnud tegevusloa kontserni kuuluvatele reguleeritud üksustele, segafinantsvaldusettevõtja peakontori asukohajärgse liikmesriigi pädevaid asutusi ning ühiskomiteed.

([1]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 12.
([2]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 48.
([3]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 84.

▼M6

3. Ühiskomitee avaldab oma veebisaidil artikli 2 punkti 14 kohaselt kindlaks määratud finantskonglomeraatide loetelu ja ajakohastab seda. See teave tehakse hüperlingi kaudu kättesaadavaks Euroopa järelevalveasutuste veebisaitidel.

Iga artiklis 1 osutatud ja finantskonglomeraati kuuluva reguleeritud üksuse nimi kantakse loetellu, mille ühiskomitee avaldab oma veebisaidil ja hoiab ajakohasena.

▼B

II PEATÜKK

TÄIENDAV JÄRELEVALVE

1. JAGU

REGULEERIMISALA

Artikkel 5

Artiklis 1 osutatud reguleeritud üksuste täiendava järelevalve reguleerimisala

1. Ilma et see piiraks valdkondade eeskirjades sisalduvaid sätteid järelevalve kohta, näevad liikmesriigid ette artiklis 1 osutatud reguleeritud üksuste täiendava järelevalve käesolevas direktiivis kirjeldatud ulatuses ja viisil.

2. Täiendavat järelevalvet rakendatakse järgmiste reguleeritud üksuste suhtes finantskonglomeraadi tasandil vastavalt artiklitele 6–17:

a) kõik reguleeritud üksused, mis on finantskonglomeraadi eesotsas;

▼M6

b) kõik reguleeritud üksused, mille emaettevõtja on liidus asuva peakontoriga segafinantsvaldusettevõtja;

▼B

c) kõik reguleeritud üksused, mis on teise finantssektori üksusega seotud direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1 osutatud suhtega.

Kui finantskonglomeraat on sellise teise finantskonglomeraadi allkontsern, mis vastab esimeses lõigus sätestatud nõuetele, võivad liikmesriigid kohaldada artikleid 8–17 ainult sellisesse teise kontserni kuuluvate reguleeritud üksuste suhtes ning kõiki käesolevas direktiivis olevaid viiteid terminitele „kontsern” ja „finantskonglomeraat” käsitatakse viidetena sellisele kontsernile.

▼M6

3. Kui reguleeritud üksuse suhtes ei kohaldata täiendavat järelevalvet vastavalt lõikele 2 ja tema emaettevõtja on reguleeritud üksus või segafinantsvaldusettevõtja, mille peakontor asub kolmandas riigis, kohaldatakse tema suhtes täiendavat järelevalvet finantskonglomeraadi tasandil artiklis 18 sätestatud ulatuses ja viisil.

▼B

4. Kui isikul on osalus või kapitalisidemed ühes või mitmes reguleeritud üksuses või kui tal on sellistele üksustele märkimisväärne mõju ilma osalust või kapitalisidemeid omamata ja tegemist ei ole lõigetes 2 ja 3 osutatud juhtudega, otsustavad asjaomased pädevas asutused ühisel kokkuleppel ja kooskõlas siseriikliku õigusega, kas ja millises ulatuses teostatakse reguleeritud üksuste täiendavat järelevalvet selliselt, nagu nad moodustaksid finantskonglomeraadi.

▼M6

Sellise täiendava järelevalve kohaldamiseks peab vähemalt üks üksus olema artiklis 1 osutatud reguleeritud üksus ning täidetud peavad olema artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunktis ii või alapunkti b alapunktis ii või artikli 2 punkti 14 alapunkti a alapunktis iii või alapunkti b alapunktis iii osutatud tingimused. Asjaomased pädevad asutused teevad oma otsuse, võttes arvesse käesolevas direktiivis sätestatud täiendava järelevalve eesmärke.

▼B

Esimese lõigu kohaldamisel „ühistuliste kontsernide” suhtes peavad pädevad asutused võtma arvesse nende kontsernide avalikke finantskohustusi teiste finantsüksuste ees.

5. Ilma et see piiraks artikli 13 sätete kohaldamist, ei tähenda täiendava järelevalve teostamine finantskonglomeraadi tasandil mingil moel, et pädevad asutused peaksid teostama individuaalset järelevalvet segafinantsvaldusettevõtjate, finantskonglomeraati kuuluvate kolmandate riikide reguleeritud üksuste või finantskonglomeraati kuuluvate reguleerimata üksuste üle.

2. JAGU

FINANTSSEISUND

Artikkel 6

Kapitali adekvaatsus

1. Ilma et see piiraks valdkondade eeskirju, teostatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste kapitali adekvaatsuse täiendavat järelevalvet kooskõlas käesoleva peatüki 3. jao artikli 9 lõigetega 2–5 ja I lisa sätetega.

2. Liikmesriigid kohustavad finantskonglomeraati kuuluvaid reguleeritud üksusi tagama, et finantskonglomeraadi tasandil oleks võimalik kasutada omavahendeid, mis on alati vähemalt samaväärsed I lisa kohaselt arvutatud kapitali adekvaatsuse nõuetega.

Liikmesriigid nõuavad, et reguleeritud üksustel oleksid finantskonglomeraadi tasandil olemas piisavad kapitali adekvaatsuse põhimõtted.

Koordinaator teostab üldist järelevalvet esimeses ja teises lõigus osutatud nõuete üle kooskõlas 3. jao sätetega.

▼B

Koordinaator tagab, et kas reguleeritud üksused või segafinantsvaldusettevõtjad teostavad esimeses lõigus osutatud arvutusi vähemalt kord aastas.

Koordinaatorile esitab arvutuste tulemused ja arvutusteks vajalikud andmed finantskonglomeraadi eesotsas olev artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus või, juhul kui finantskonglomeraadi eesotsas ei ole artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus, siis segafinantsvaldusettevõtja või finantskonglomeraati kuuluv reguleeritud üksus, kelle koordinaator on kindlaks määranud pärast konsulteerimist muude asjaomaste pädevate asutuste ja finantskonglomeraadiga.

▼M6

3. Lõike 2 esimeses lõigus osutatud kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamisel hõlmatakse järgmised üksused täiendava järelevalvega vastavalt I lisale:

a) krediidiasutus, finantseerimisasutus või krediidiasutuse abiettevõtja;

b) kindlustusandja, edasikindlustusandja või kindlustusvaldusettevõtja;

c) investeerimisühing;

d) segafinantsvaldusettevõtja.

4. Kui finantskonglomeraadi täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamisel kasutatakse käesoleva direktiivi I lisas osutatud 1. meetodit (raamatupidamise konsolideerimine), kasutatakse kontserni kuuluvate üksuste omavahendite ja maksevõimelisuse nõuete arvutamiseks vastavaid valdkondade eeskirju konsolideerimise vormi ja ulatuse kohta, nagu on sätestatud eelkõige direktiivi 2006/48/EÜ artiklites 133 ja 134 ning direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 221.

Kui kasutatakse I lisas osutatud 2. meetodit (mahaarvamine ja liitmine), võetakse arvutamisel arvesse märgitud kapitali suhtelist osa, mis kuulub otseselt või kaudselt emaettevõtjale või ettevõtjale, kellel on osalus kontserni teises üksuses.

▼B

5. Koordinaator võib otsustada jätta konkreetse üksuse täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamisel kõrvale järgmistel juhtudel:

a) kui üksus asub kolmandas riigis, kus õigusnormid takistavad vajaliku teabe edastamist, ilma et see piiraks selliste valdkondade eeskirjade kohaldamist, mis käsitlevad pädevate asutuste kohustust keelduda loa andmisest, kui neil ei lasta teostada nende järelevalvega seotud ülesandeid;

▼B

b) kui üksusel ei ole finantskonglomeraadi reguleeritud üksuste täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärset tähendust;

c) kui üksuse hõlmamine oleks täiendava järelevalve eesmärkide seisukohast ebasobiv või eksitav.

Kui esimese lõigu punkti b kohaselt tuleks kõrvale jätta mitu üksust, tuleb neid siiski arvesse võtta, kui kollektiivselt võetuna on neil märkimisväärne tähendus.

Kui tegemist ei ole kiireloomulise juhtumiga, konsulteerib koordinaator esimese lõigu punktis c osutatud juhul enne otsuse tegemist muude pädevate asutustega.

Kui koordinaator jätab reguleeritud üksuse arvestusest kõrvale esimese lõigu punktis b või c sätestatud juhul, võivad selle üksuse asukohajärgse liikmesriigi pädevad asutused küsida finantskonglomeraadi eesotsas olevalt üksuselt teavet, mis võib aidata neil teostada järelevalvet reguleeritud üksuse üle.

Artikkel 7

Riskikontsentratsioon

1. Ilma et see piiraks valdkondade eeskirju, teostatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste riskikontsentratsiooni täiendavat järelevalvet kooskõlas käesoleva peatüki 3. jao artikli 9 lõigetega 2–4 ja II lisa sätetega.

2. Liikmesriigid kohustavad reguleeritud üksusi või segafinantsvaldusettevõtjaid esitama koordinaatorile regulaarselt vähemalt kord aastas aruande märkimisväärse riskikontsentratsiooni kohta finantskonglomeraadi tasandil vastavalt käesolevas artiklis ja II lisas sätestatud eeskirjadele. Koordinaatorile esitab vajalikud andmed finantskonglomeraadi eesotsas olev artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus või, juhul kui finantskonglomeraadi eesotsas ei ole artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus, siis segafinantsvaldusettevõtja või finantskonglomeraati kuuluv reguleeritud üksus, kelle koordinaator on kindlaks määranud pärast konsulteerimist muude asjaomaste pädevate asutuste ja finantskonglomeraadiga.

Koordinaator teostab üldist järelevalvet kõnealuste riskikontsentratsioonide üle kooskõlas 3. jao sätetega.

▼M6

3. Kuni liidu õigusaktide täiendava kooskõlastamiseni võivad liikmesriigid seada koguselisi piiranguid, lubada oma pädevatel asutustel seada koguselisi piiranguid või võtta muid järelevalvemeetmeid täiendava järelevalve eesmärkide saavutamiseks seoses võimalike riskikontsentratsioonidega finantskonglomeraadi tasandil.

▼B

4. Kui finantskonglomeraadi eesotsas on segafinantsvaldusettevõtja, kohaldatakse valdkondade eeskirju finantskonglomeraadi olulisima finantssektori riskikontsentratsiooni kohta kõnealuse sektori suhtes tervikuna, segafinantsvaldusettevõtja kaasa arvatud.

▼M6

5. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid täiendava järelevalve kohaldamisel riskikontsentratsioonile, nagu on sätestatud käesoleva artikli lõigetes 1–4. Vältimaks dubleerimist tagavad suunised, et käesolevas artiklis sätestatud järelevalvemeetmete kohaldamine on ühtlustatud direktiivi 2006/48/EÜ artiklite 106–118 ja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 244 kohaldamisega. Nad annavad välja konkreetsed ühised suunised käesoleva artikli lõigete 1–4 kohaldamiseks finantskonglomeraadis omatavale osalusele juhtudel, kui liikmesriigi äriühinguõigus takistab käesoleva direktiivi artikli 14 lõike 2 kohaldamist.

▼B

Artikkel 8

Kontsernisisesed tehingud

1. Ilma et see piiraks valdkondade eeskirju, teostatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste kontsernisiseste tehingute järelevalvet kooskõlas käesoleva peatüki 3. jao artikli 9 lõigetega 2–4 ja II lisa sätetega.

2. Liikmesriigid kohustavad reguleeritud üksusi või segafinantsvaldusettevõtjaid esitama koordinaatorile regulaarselt vähemalt kord aastas aruande finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste märkimisväärsete kontsernisiseste tehingute kohta vastavalt käesolevas artiklis ja II lisas sätestatud eeskirjadele. Kuivõrd II lisa esimese lõigu viimases lauses osutatud künniseid ei ole määratletud, loetakse kontsernisisene tehing märkimisväärseks, kui selle summa on vähemalt 5 % suurem kapitali adekvaatsuse nõuete kogusummast finantskonglomeraadi tasandil.

Koordinaatorile esitab vajalikud andmed finantskonglomeraadi eesotsas olev artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus või, juhul kui finantskonglomeraadi eesotsas ei ole artiklis 1 määratletud reguleeritud üksus, siis segafinantsvaldusettevõtja või finantskonglomeraati kuuluv reguleeritud üksus, kelle koordinaator on kindlaks määranud pärast konsulteerimist muude asjaomaste pädevate asutuste ja finantskonglomeraadiga.

Koordinaator teostab üldist järelevalvet kõnealuste kontsernisiseste tehingute üle.

▼M6

3. Kuni liidu õigusaktide täiendava kooskõlastamiseni võivad liikmesriigid seada koguselisi piiranguid ja kvalitatiivseid nõudeid, lubada pädevatel asutustel seada koguselisi piiranguid ja kvalitatiivseid nõudeid või võtta muid järelevalvemeetmeid täiendava järelevalve eesmärkide saavutamiseks finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste kontsernisiseste tehingute puhul.

▼B

4. Kui finantskonglomeraadi eesotsas on segafinantsvaldusettevõtja, kohaldatakse valdkondade eeskirju finantskonglomeraadi olulisima finantssektori kontsernisiseste tehingute kohta kõnealuse sektori suhtes tervikuna, segafinantsvaldusettevõtja kaasa arvatud.

▼M6

5. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid kontsernisiseste tehingute üle täiendava järelevalve kohaldamisel, nagu on sätestatud käesoleva artikli lõigetes 1–4. Vältimaks dubleerimist tagavad suunised, et käesolevas artiklis sätestatud järelevalvemeetmete kohaldamine on ühtlustatud direktiivi 2009/138/EÜ artikli 245 kohaldamisega. Nad annavad välja konkreetsed ühised suunised käesoleva artikli lõigete 1–4 kohaldamiseks finantskonglomeraadis omatavale osalusele juhtudel, kui liikmesriigi äriühinguõigus takistab käesoleva direktiivi artikli 14 lõike 2 kohaldamist.

▼B

Artikkel 9

Sisekontrolli mehhanismid ja riskijuhtimistoimingud

1. Liikmesriigid nõuavad, et reguleeritud üksustel oleks finantskonglomeraadi tasandil piisavad riskijuhtimistoimingud ja sisekontrolli mehhanismid, kaasa arvatud arukas juhtimis- ja raamatupidamiskord.

2. Riskijuhtimistoimingud hõlmavad järgmist:

a) arukas haldamine ja juhtimine ning strateegiad ja põhimõtted, mille asjakohased juhtimisorganid kiidavad finantskonglomeraadi tasandil heaks ja vaatavad regulaarselt läbi kõigi võetavate riskide puhul;

b) piisavad kapitali adekvaatsuse põhimõtted, mis võimaldaksid ennustada äristrateegia mõju riskiprofiilile ja kapitalinõuetele, mis on kindlaks määratud vastavalt artiklile 6 ja I lisale;

c) piisavad menetlused, mis tagaksid nende riskiseire süsteemide nõuetekohase integreerituse töökorraldusse ja selliste meetmete võtmise, mis tagavad, et kõigis täiendava järelevalvega hõlmatud ettevõtetes rakendatavad süsteemid on järjepidevad ning kõiki riske on võimalik finantskonglomeraadi tasandil mõõta, jälgida ja kontrollida;

▼M5

d) kehtivat korda, et vajadusel aidata kaasa asjakohastele saneerimis- ja kriisilahendamiskavadele ja vajadusel neid välja töötada. Selliseid süsteeme ajakohastatakse korrapäraselt.

▼B

3. Sisekontrolli mehhanismid hõlmavad järgmist:

a) piisavad kapitali adekvaatsuse mehhanismid, et teha kindlaks ja mõõta kõiki materiaalseid riske ja siduda asjakohaselt omavahendeid ja riske;

b) arukad aruannete esitamise ja raamatupidamise menetlused, et teha kindlaks, mõõta, jälgida ja kontrollida kontsernisiseseid tehinguid ja riskikontsentratsiooni.

▼M6

4. Liikmesriigid tagavad, et kõigil artikli 5 kohaselt täiendava järelevalvega hõlmatud ettevõtjatel on piisavad sisekontrolli mehhanismid täiendava järelevalve teostamiseks vajalike andmete ja teabe hankimiseks.

Liikmesriigid nõuavad, et reguleeritud üksused esitaksid finantskonglomeraadi tasandil pädevale asutusele regulaarselt oma õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri üksikasjad, hõlmates kõiki kontserni kuuluvaid reguleeritud üksusi, mittereguleeritud tütaret-tevõtjaid ja olulisi filiaale.

Liikmesriigid nõuavad, et reguleeritud üksused avalikustaksid finants-konglomeraadi tasandil igal aastal oma õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kirjelduse (kas täielikult või võrdväärsele teabele viidates).

▼B

5. Koordinaator teostab üldist järelevalvet lõigetes 1–4 osutatud toimingute ja mehhanismide üle.

▼M6

6. Pädevad asutused ühtlustavad käesolevas artiklis sätestatud sise-kontrollimehhanismide ja riskijuhtimistoimingute täiendava järelevalve kohaldamise direktiivi 2006/48/EÜ artikli 124 ja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 kohase järelevalvemenetlusega. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvetavasid täiendava järelevalve kohaldamise korral käesolevas artiklis sätestatud sisekontrollimehhanismidele ja riskijuhtimistoimingutele ning tagada kooskõla järelevalvemenetlusega, mis on sätestatud direktiivi 2006/48/EÜ artikliga 124 ja direktiivi 2009/138/EÜ artikliga 248. Nad annavad välja konkreetsed ühised suunised käesoleva artikli kohaldamiseks finantskonglomeraadis omatavale osalusele juhtudel, kui liikmesriigi äriühinguõigus takistab käesoleva direktiivi artikli 14 lõike 2 kohaldamist.

▼B

3. JAGU

▼M5

MEETMED TÄIENDAVA JÄRELEVALVE HÕLBUSTAMISEKS JA ÜHISKOMITEE VOLITUSED

Artikkel 9a

Ühiskomitee ülesanded

Ühiskomitee tagab määruste (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artikli 56 kohaselt sidusa valdkonna- ja piiriülese järelevalve ja liidu õigusaktide järgimise.

▼M6

Artikkel 9b

Stressitestimine

1. Liikmesriigid võivad nõuda, et koordinaator tagaks finantskonglomeraatide asjakohase ja korrapärase stressitestimise. Nad nõuavad, et asjaomased pädevad asutused teeksid koordinaatoriga igakülgset koostööd.

2. Kogu liitu hõlmavate stressitestide puhul võivad Euroopa järelevalveasutused ühiskomitee kaudu ja koostöös Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrusega (EL) nr 1092/2010 (finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta) ([1]) asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga töötada välja täiendavad parameetrid, mis hõlmavad finantskonglomeraatidega seonduvaid spetsiifilisi riske, vastavalt määrusele (EL) nr 1093/2010, määrusele (EL) nr 1094/2010 ja määrusele (EL) nr 1095/2010. Koordinaator teeb stressitesti tulemused teatavaks ühiskomiteele.

▼B

Artikkel 10

Täiendava järelevalve teostamise eest vastutav pädev asutus (koordinaator)

▼M5

1. Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste nõuetekohase täiendava järelevalve tagamiseks määratakse asjaomaste liikmesriikide pädevate asutuste, sealhulgas segafinantsvaldusettevõtja peakontori asukohajärgse liikmesriigi asutuste seast üks täiendava järelevalve kooskõlastamise ja teostamise eest vastutav koordinaator. Koordinaator avaldatakse ühiskomitee veebisaidil.

▼B

2. Määramisel võetakse arvesse järgmisi kriteeriume:

a) kui finantskonglomeraadi eesotsas on reguleeritud üksus, täidab koordinaatori ülesandeid see pädev asutus, mis on andnud sellele reguleeritud üksusele loa vastavalt asjaomastele valdkondade eeskirjadele;

([1]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 1.

▼B

b) kui finantskonglomeraadi eesotsas ei ole reguleeritud üksus, täidab koordinaatori ülesandeid järgmiste põhimõtete kohaselt kindlaks määratud pädev asutus:

i) kui reguleeritud üksuse emaettevõtja on segafinantsvaldusettevõtja, täidab koordinaatori ülesandeid see pädev asutus, mis on andnud sellele reguleeritud üksusele loa vastavalt asjaomastele valdkondade eeskirjadele;

▼M6

ii) kui vähemalt kahe liidus asuva registrijärgse asukohaga reguleeritud üksuse emaettevõtja on sama segafinantsvaldusettevõtja ja üks kõnealustest üksustest on saanud tegevusloa liikmesriigis, kus on segafinantsvaldusettevõtja peakontor, täidab koordinaatori ülesandeid kõnealuses liikmesriigis tegevusloa saanud reguleeritud üksuse pädev asutus.

▼B

Kui mitu eri finantssektorites tegutsevat reguleeritud üksust on saanud loa liikmesriigis, kus on segafinantsvaldusettevõtja peakontor, täidab koordinaatori ülesandeid olulisimas finantssektoris tegutseva reguleeritud üksuse pädev asutus.

Kui finantskonglomeraadi eesotsas on mitu segafinantsvaldusettevõtjat, kelle peakontorid on eri liikmesriikides, ja igas kõnealuses riigis on reguleeritud üksus, täidab koordinaatori ülesandeid suurima bilansimahuga reguleeritud üksuse pädev asutus, kui need üksused tegutsevad samas finantssektoris, või olulisimas finantssektoris tegutseva reguleeritud üksuse pädev asutus;

▼M6

iii) kui vähemalt kahe liidus asuva registrijärgse asukohaga reguleeritud üksuse emaettevõtja on sama segafinantsvaldusettevõtja ja ükski kõnealustest üksustest ei ole tegevusluba saanud liikmesriigis, kus on segafinantsvaldusettevõtja peakontor, täidab koordinaatori ülesandeid pädev asutus, kes andis tegevusloa olulisimas finantssektoris tegutseva suurima bilansimahuga reguleeritud üksusele;

▼B

iv) kui finantskonglomeraat on kontsern, mida ei juhi emaettevõtja, ja kõigil muudel juhtudel täidab koordinaatori ülesandeid pädev asutus, mis andis loa olulisimas finantssektoris tegutseva suurima bilansimahuga reguleeritud üksusele.

▼B

3. Erijuhtudel võivad asjaomased pädevad asutused ühisel kokkuleppel loobuda lõikes 2 osutatud kriteeriumide kohaldamisest, kui see oleks ebasobiv, võttes arvesse konglomeraadi struktuuri ja selle tegevuse suhtelist olulisust eri riikides ning määrata koordinaatoriks mõne muu pädeva asutuse. Sellistel juhtudel annavad pädevad asutused enne otsuse tegemist konglomeraadile võimaluse esitada kõnealuses küsimuses oma seisukoht.

Artikkel 11

Koordinaatori ülesanded

1. Koordinaatori ülesanded täiendava järelevalve teostamisel hõlmavad järgmist:

a) asjaomase või olulise teabe kogumise ja levitamise koordineerimine seoses jätkuvuseeldusega ja hädaolukordades, sealhulgas sellise teabe levitamine, mis on pädevale asutusele oluline valdkondade eeskirjade kohase täiendava järelevalve teostamiseks;

b) finantskonglomeraadi finantsolukorra üldine järelevalve ja hindamine;

c) artiklites 6, 7 ja 8 sätestatud kapitali adekvaatsust, riskikontsentratsiooni ja kontsernisiseseid tehinguid käsitlevate eeskirjade täitmise hindamine;

d) finantskonglomeraadi ülesehituse, töökorralduse ja sisekontrolli süsteemi hindamine vastavalt artiklile 9;

e) järelevalvetoimingute kavandamine ja koordineerimine seoses jätkuvuseeldusega ja hädaolukordades koostöös asjaomaste pädevate asutustega;

f) muud käesoleva direktiiviga koordinaatorile antud või käesoleva direktiivi rakendamisest tulenevad ülesanded, meetmed ja otsused.

▼M5

Täiendava järelevalve hõlbustamiseks ja sellele laialdase õigusliku aluse loomiseks kasutavad koordinaator ja muud asjaomased pädevad asutused ning vajaduse korral ka muud asjassepuutuvad pädevad asutused koordineerimiskorda. Koordineerimiskorraga võib koordinaatorile anda täiendavaid ülesandeid ja täpsustada artiklites 3 ja 4, artikli 5 lõikes 4, artiklis 6, artikli 12 lõikes 2 ning artiklites 16 ja 18 osutatud asjaomaste pädevate asutuste otsuste tegemise menetlust ja menetlust, mida kasutatakse koostööks muude pädevate asutustega.

Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitee kaudu vastavalt määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklile 8 ning kõnealuste määruste artiklis 56 sätestatud korras välja suunised, mille eesmärk on lähendada järelevalvealast tegevust seoses järelevalve koordineerimise korra sidususega direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131a ja direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõike 4 kohaselt.

▼B

2. Kui koordinaator vajab teavet, mis on valdkondade eeskirjade kohaselt juba esitatud teisele pädevale asutusele, peaks ta võimaluse korral võtma ühendust kõnealuse asutusega, et vältida korduvat andmete esitamist erinevatele järelevalvega seotud asutustele.

▼M6

3. Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavat järelevalvet teostama usaldatud koordinaatori olemasolu ei mõjuta pädevate asutuste valdkondade eeskirjadega ette nähtud ülesandeid ja kohustusi, ilma et see piiraks konkreetsete järelevalvealaste volituste ja kohustuste delegeerimise võimalust vastavalt liidu seadusandlikele aktidele.

4. Käesolevas jaos nõutav koostöö ning käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 3 ning artiklis 12 loetletud ülesannete täitmine ning vajaduse korral asjakohane koordineerimine ja koostöö kolmandate riikide asjaomaste järelevalveasutustega toimub, tingimusel et kohaldatakse konfidentsiaalsusnõudeid ja järgitakse liidu õigust, direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131a või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõike 2 kohaselt loodud kolleegiumide kaudu.

Lõike 1 teises lõigus osutatud koordineerimiskord tuuakse eraldi välja kirjalikus koordineerimiskorras, mis kehtestatakse direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131 või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 kohaselt. Koordinaator kui direktiivi 2006/48/EÜ artikli 131a või direktiivi 2009/138/EÜ artikli 248 lõike 2 kohaselt moodustatud kolleegiumi juht otsustab, millised muud pädevad asutused osalevad kolleegiumi koosolekul või mõnes muus tegevuses.

▼B

Artikkel 12

Pädevate asutuste vaheline koostöö ja teabevahetus

1. Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste järelevalve eest vastutavad pädevad asutused ja selle finantskonglomeraadi koordinaatoriks määratud pädev asutus teevad omavahel tihedat koostööd. Olenemata sellest, kas need asutused tegutsevad samas liikmesriigis või ei, esitavad nad üksteisele teavet, mis on muudele asutustele oluline või vajalik valdkondade eeskirjade ja käesoleva direktiivi kohaste järelevalvega seotud ülesannete täitmiseks, ilma et see piiraks valdkondade eeskirjades määratletud vastavaid kohustusi. Seoses sellega edastavad pädevad asutused ja koordinaator taotluse korral kogu vajaliku teabe ja omal initsiatiivil kogu olulise teabe.

Kõnealuse koostöö raames kogutakse ja vahetatakse teavet vähemalt järgmiste asjaolude kohta:

▼M6

a) kontserni õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri, sealhulgas kõigi finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste, mittereguleeritud tütarettevõtjate ja oluliste filiaalide, lõpliku emaettevõtja tasandil olulise osaluse omanike, samuti kontserni reguleeritud üksuste pädevate asutuste üksikasjad;

▼B

b) finantskonglomeraadi tegevusstrateegia;

c) finantskonglomeraadi finantsolukord, eelkõige seoses kapitali adekvaatsuse, kontsernisiseste tehingute, riskikontsentratsiooni ja kasumlikkusega;

d) finantskonglomeraadi suuraktsionärid ja juhatus;

e) töökorraldus, riskijuhtimine ja sisekontrollisüsteemid finantskonglomeraadi tasandil;

f) finantskonglomeraati kuuluvatelt üksustelt teabe kogumise ja selle kontrollimise kord;

g) ebasoodne areng reguleeritud üksustes või finantskonglomeraadi muudes üksustes, mis võivad reguleeritud üksustele tõsist mõju avaldada;

h) olulisimad sanktsioonid ja erakorralised meetmed, mida pädevad asutused on rakendanud kooskõlas valdkondade eeskirjade või käesoleva direktiiviga.

▼M5

Lisaks võivad pädevad asutused vahetada järgmiste asutustega teavet, mis võib olla neile vajalik finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksustega seotud ülesannete täitmisel kooskõlas valdkondade eeskirjade sätetega: keskpangad, Euroopa Keskpankade Süsteem, Euroopa Keskpank ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1092/2010 (finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta) ([1]) artikli 15 kohaselt.

▼B

2. Kui asjassepuutuva pädeva asutuse otsused on olulised muude pädevate asutuste järelevalvega seotud ülesannete täitmise seisukohast, konsulteerivad nad enne otsuse tegemist üksteisega järgmistes küsimustes, ilma et see piiraks valdkondade eeskirjades määratletud vastavaid kohustusi:

a) finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste aktsionäride, töökorralduse või juhtimisstruktuuri muutused, milleks on vaja pädevate asutuste heakskiitu või luba;

b) pädevate asutuste kohaldatavad märkimisväärsed sanktsioonid või erakorralised meetmed.

Pädev asutus võib otsustada jätta teistega konsulteerimata kiireloomulistel juhtudel või juhul, kui selline konsulteerimine seaks ohtu otsuste tõhususe. Sellisel juhul teavitab pädev asutus viivitamata teisi pädevaid asutusi.

([1]) ELT L 331, 15.12.2010, lk 1.

▼B

3. Kui emaettevõtja peakontori asukohajärgse liikmesriigi pädevad asutused ise ei teosta täiendavat järelevalvet vastavalt artiklile 10, võib koordinaator paluda, et nad küsiksid emaettevõtjalt teavet, mis on oluline tema artiklis 11 sätestatud koordineerimisega seotud ülesannete täitmiseks, ja edastaksid selle teabe koordinaatorile.

Kui artikli 14 lõikes 2 osutatud teave on juba esitatud pädevale asutusele vastavalt valdkondade eeskirjadele, võivad täiendava järelevalve teostamise eest vastutavad pädevad asutused esitada teabe saamiseks taotluse esimesena nimetatud asutusele.

4. Liikmesriigid annavad loa lõigetes 1, 2 ja 3 osutatud teabevahetuseks oma riigi pädevate asutuste vahel ning oma riigi pädevate asutuste ja muude pädevate asutuste vahel. Kui finantskonglomeraati kuuluv üksus ei ole reguleeritud üksus, ei tähenda teda käsitlevate andmete kogumine ja valdamine mingil moel, et pädevad asutused peaksid teostama selliste üksuste individuaalset järelevalvet.

Täiendava järelevalve raames saadud teabe ja eelkõige igasuguse käesoleva direktiiviga ettenähtud pädevate asutuste vahelise ning pädevate asutuste ja muude asutuste vahelise teabevahetuse suhtes kohaldatakse valdkondade eeskirjadega ettenähtud sätteid ametisaladuse hoidmise ja konfidentsiaalse teabe edastamise kohta.

▼M5

Artikkel 12a

Koostöö ja teabevahetus ühiskomiteega

1. Pädevad asutused teevad käesoleva direktiivi kohaldamisel ühiskomiteega koostööd määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 kohaselt.

2. Pädevad asutused edastavad viivitamata ühiskomiteele tema ülesannete täitmiseks vajaliku kogu teabe määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artikli 35 kohaselt.

▼M6

3. Koordinaatorid esitavad ühiskomiteele artikli 9 lõikes 4 ja artikli 12 lõike 1 teise lõigu punktis a osutatud teavet. Ühiskomitee teeb pädevatele asutustele kättesaadavaks teabe finantskonglomeraatide õigusliku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilise struktuuri kohta.

Artikkel 12b

Ühised suunised

1. Euroopa järelevalveasutused töötavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised finantskonglomeraatide riskipõhise hindamise kohta pädeva asutuse poolt. Kõnealused ühised suunised tagavad eelkõige, et riskipõhise hindamise juures kasutatakse finantskonglomeraatide kontserniriskide hindamiseks asjakohaseid meetodeid.

▼M6

2. Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühised suunised, mille eesmärk on arendada järelevalvetavasid, mille abil on võimalik segafinantsvaldusettevõtjate täiendava järelevalvega asjakohaselt täiendada kontserni järelevalvet vastavalt direktiividele 98/78/EÜ ja 2009/138/EÜ või vajaduse korral konsolideeritud järelevalvet vastavalt direktiivile 2006/48/EÜ. Sellised suunised võimaldavad järelevalvet laiendada kõigile asjakohastele riskidele, välistades samas järelevalve ja usaldatavusnormatiivide täitmise kontrolli võimaliku kattumise.

▼B

Artikkel 13

Segafinantsvaldusettevõtja juhtorgan

Liikmesriigid nõuavad, et tegelikult segafinantsvaldusettevõtja tegevust juhtivatel isikutel oleks piisavalt hea maine ja piisavad kogemused selliste ülesannete täitmiseks.

Artikkel 14

Juurdepääs teabele

▼M5

1. Liikmesriigid tagavad, et nende õigusruumis ei ole õiguslikke takistusi sellele, et täiendava järelevalvega hõlmatud füüsilised ja juriidilised isikud võiksid, olenemata sellest, kas nad on reguleeritud üksused, vahetada üksteisega teavet, mis on täiendava ja Euroopa tasandi järelevalve jaoks oluline, ning vahetada teavet käesoleva direktiivi kohaselt ja määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artikli 35 kohaselt Euroopa järelevalveasutustega, vajaduse korral ühiskomitee abil.

▼B

2. Liikmesriigid tagavad, et kui nende täiendava järelevalve eest vastutavad pädevad asutused pöörduvad otseselt või kaudselt finantskonglomeraati kuuluvate üksuste poole, on neil õigus juurdepääsuks täiendava järelevalve jaoks olulisele teabele olenemata sellest, kas need üksused on reguleeritud või reguleerimata.

Artikkel 15

Kontrollimine

Kui konkreetsetel juhtudel soovivad pädevad asutused käesoleva direktiivi rakendamisel kontrollida mõne teises liikmesriigis asuva finantskonglomeraati kuuluva reguleeritud või reguleerimata üksuse kohta käivat teavet, paluvad nad kõnealuse teise liikmesriigi pädevatel asutustel teostada kontrolli.

Asutused, kes on sellise taotluse saanud, tegutsevad selle põhjal oma pädevuse piires, kontrollides teavet ise või lubades seda teha audiitoril või eksperdil või taotluse esitanud asutustel endal.

▼B

Kui taotluse esitanud pädev asutus ei teosta kontrollimist ise, võib ta soovi korral kontrollimises osaleda.

Artikkel 16

Rakendusmeetmed

Kui finantskonglomeraati kuuluvad reguleeritud ettevõtted ei täida artiklites 6–9 osutatud nõudeid või kui nõuded on täidetud, kuid maksejõulisus on siiski ohus või kui kontsernisisesed tehingud või riskikontsentratsioonid ohustavad reguleeritud üksuste finantsolukorda, peavad järgmised isikud võtma võimalikult kiiresti olukorra parandamiseks vajalikud meetmed:

— koordinaator, kui tegemist on segafinantsvaldusettevõtjaga,

— pädevad asutused, kui tegemist on reguleeritud üksustega; selleks teatab koordinaator kõnealustele pädevatele asutustele oma avastustest.

▼M5

Ilma et see piiraks artikli 17 lõike 2 kohaldamist, võivad liikmesriigid otsustada, milliseid meetmeid võivad nende pädevad asutused segafinantsvaldusettevõtjate suhtes võtta. Euroopa järelevalveasutused võivad ühiskomitee kaudu määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklites 16 ja 56 sätestatud korras töötada välja suunised meetmete kohta seoses segafinantsvaldusettevõtjatega.

▼B

Vajadusel koordineerivad pädevad asutused, kaasa arvatud koordinaator oma järelevalvega seotud toiminguid.

Artikkel 17

Pädevate asutuste täiendavad volitused

1. Kuni valdkondade eeskirjade täiendava kooskõlastamiseni näevad liikmesriigid ette, et nende pädevad asutused on volitatud võtma vajalikukspeetavaid järelevalvemeetmeid, et vältida valdkondade eeskirjadest kõrvalehoidmist finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste poolt või sellega toime tulla.

2. Ilma et see piiraks kriminaalõiguse sätete kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et käesoleva direktiivi rakendamiseks ettenähtud õigus- või haldusnorme rikkuvate segafinantsvaldusettevõtjate või nende tegevjuhtide suhtes võib rakendada sanktsioone või meetmeid, mille eesmärgiks on lõpetada tuvastatud rikkumine või kõrvaldada selle põhjused. Teatavatel juhtudel võivad sellised meetmed nõuda kohtu sekkumist. Pädevad asutused teevad tihedat koostööd tagamaks, et sellistel sanktsioonidel või meetmetel on soovitud tagajärjed.

▼B

4. JAGU

KOLMANDAD RIIGID

Artikkel 18

▼M6

Emaettevõtjad kolmandas riigis

▼M5

1. Ilma et see piiraks valdkondade eeskirjade kohaldamist, kontrollivad pädevad asutused artikli 5 lõike 3 kohaldamise puhul, kas reguleeritud üksused, mille emaettevõtja peakontor asub kolmandas riigis, kuuluvad kolmanda riigi pädevate asutuste järelevalve alla, mis on samaväärne käesoleva direktiivi artikli 5 lõike 2 kohase reguleeritud üksuste täiendava järelevalve kohta sätestatuga. Kontrollimist teostab emaettevõtja või liidus loa saanud reguleeritud üksuse taotluse korral või omal initsiatiivil pädev asutus, kes oleks koordinaator, kui rakendataks artikli 10 lõikes 2 sätestatud kriteeriume.

Kõnealune pädev asutus konsulteerib teiste asjaomaste pädevate asutustega ja teeb kõik endast sõltuva, et järgida kõiki kohaldatavaid juhiseid, mille ühiskomitee on koostanud kooskõlas määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklitega 16 ja 56.

1a. Kui pädev asutus ei ole nõus teise asjakohase pädeva asutuse poolt lõike 1 kohaselt võetud otsusega, kohaldatakse määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr1094/2010 ja (EL) 1095/2010 artiklit 19.

▼B

2. Kui lõikes 1 osutatud samaväärne järelevalve puudub, rakendavad liikmesriigid reguleeritud üksuste suhtes analoogia põhjal artikli 5 lõikes 2 osutatud reguleeritud üksuste täiendavat järelevalvet käsitlevaid sätteid. Selle asemel võivad pädevad asutused rakendada üht lõikes 3 sätestatud meetoditest.

▼M6

3. Pädevad asutused võivad rakendada muid meetodeid, millega tagatakse finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste asjakohane täiendav järelevalve. Koordinaator kiidab need meetodid pärast muude asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist heaks. Eelkõige võivad pädevad asutused nõuda liidus asuva peakontoriga segafinantsvaldusettevõtja asutamist ning kohaldada käesoleva direktiivi sätteid kõnealuse valdusettevõtja juhitud finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste suhtes. Pädevad asutused tagavad, et nende meetoditega saavutatakse käesolevas direktiivis ette nähtud täiendava järelevalve eesmärk, ning teavitavad sellest teisi asjaomaseid pädevaid asutusi ja komisjoni.

▼M6

Artikkel 19

Koostöö kolmandate riikide pädevate asutustega

Direktiivi 2006/48/EÜ artikli 39 lõikeid 1 ja 2, direktiivi 98/78/EÜ artiklit 10a ja direktiivi 2009/138/EÜ artiklit 264 kohaldatakse *mutatis mutandis* finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendava järelevalve teostamise vahendeid käsitlevate kokkulepete läbirääkimistel ühe või mitme kolmanda riigiga.

▼B

III PEATÜKK

▼M6

DELEGEERITUD ÕIGUSAKTID JA RAKENDUSMEETMED

Artikkel 20

Komisjonile antud volitused

Komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 21c vastu delegeeritud õigusakte käesoleva direktiivi tehniliseks kohandamiseks järgmistes valdkondades:

a) artiklis 2 sätestatud mõistete sisu täpsustamine, et võtta käesoleva direktiivi kohaldamisel arvesse finantsturu arengusuundi;

b) käesoleva direktiivi terminoloogia kohandamine ja määratluste sõnastamine kooskõlas reguleeritud üksusi ja seotud küsimusi käsitlevate liidu uute õigusaktidega;

c) I lisas sätestatud arvutusmeetodite täpsem kirjeldamine, et võtta arvesse finantsturgude ja usaldatavusnormatiivide arengut.

Need meetmed ei hõlma komisjonile delegeeritud ja antud volituste sisu seoses artiklis 21a loetletud küsimustega.

▼B

Artikkel 21

Komitee

1. Komisjoni abistab finantskonglomeraatide komitee, edaspidi „komitee”.

▼M6

_____

▼M5

4. Euroopa järelevalveasutused võivad ühiskomitee kaudu anda üldisi suuniseid selle kohta, kas on tõenäoline, et kolmandate riikide pädevate asutuste täiendava järelevalve korraga on võimalik saavutada kolmandas riigis asuva peakontoriga finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste puhul käesolevas direktiivis määratletud täiendava järelevalve eesmärgid. Ühiskomitee vaatab kõik sellised suunised läbi ja võtab arvesse muudatusi selliste pädevate asutuste teostatavas täiendavas järelevalves.

▼M6

_____

▼B

6. Liikmesriigid teavitavad komiteed põhimõtetest, mida nad kohaldavad kontsernisiseste tehingute ja riskikontsentratsiooni järelevalve suhtes.

▼M5

Artikkel 21a

Tehnilised standardid

1. Selleks et tagada käesoleva direktiivi järjekindel ühtlustamine, võivad Euroopa järelevalveasutused kooskõlas määruste (EL) nr 1093/2010, nr 1094/2010 ja nr 1095/2010 artikliga 56 välja töötada regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud seoses:

a) artikli 2 lõikega 11, et täpsustada nõukogu direktiivi 78/660/EMÜ artikli 17 kohaldamist käesoleva direktiivi kontekstis;

b) artikli 2 lõikega 17, et kehtestada menetlused või määratleda „asjaomaste pädevate asutuste” kindlaksmääramise kriteeriumid;

c) artikli 3 lõikega 5, et täpsustada finantskonglomeraadi määratlemisel kasutatavad alternatiivseid parameetreid;

▼M6

d) artikli 6 lõige 2, et tagada aruannete esitamise ühtne vorm (koos juhistega), sagedus ja vajaduse korral kuupäevad.

▼M5

Komisjonil antakse delegeeritud volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010, ja (EL) nr 1095/2010 artiklites 10–14 sätestatud korras.

▼M6

1a. Artiklite 2, 7 ja 8 ning II lisa järjepideva kohaldamise tagamiseks töötavad Euroopa järelevalveasutused ühiskomitee kaudu välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et sõnastada täpsemalt artiklis 2 sätestatud määratlused ja kooskõlastada vastavalt artiklitele 7 ja 8 ning II lisale vastu võetud õigusnormid.

Ühiskomitee esitab regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud komisjonile 1. jaanuariks 2015.

Komisjonile antakse volitused võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklitele 10–14.

▼M5

2. Selleks et tagada käesoleva direktiivi kohaldamiseks ühtsed tingimused, võivad Euroopa järelevalveasutused kooskõlas määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artikliga 56 välja töötada rakenduslike tehniliste standardite eelnõud seoses:

▼M7

_____

▼M5

b) artikli 7 lõikega 2, et tagada selle korra kohaldamiseks ühtsed tingimused, mille alusel võtta arvesse „riskikontsentratsiooni” määratluse alla kuuluvaid elemente artikli 7 lõike 2 teises lõigus osutatud üldise järelevalve teostamisel;

c) artikli 8 lõikega 2, et tagada selle korra kohaldamiseks ühtsed tingimused, mille alusel võtta arvesse „kontsernisiseste tehingute” määratluse alla kuuluvaid elemente artikli 8 lõike 2 kolmandas lõigus osutatud üldise järelevalve teostamisel.

Komisjonil on õigus võtta esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid vastu määruste (EL) nr 1093/2010 (EL) nr 1094/2010, ja (EL) nr 1095/2010 artiklis 15 sätestatud korras.

▼M7

3. Selleks et tagada koosmõjus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 49 lõikega 1 ning direktiivi 2009/138/EÜ artikli 228 lõikega 1 käesoleva direktiivi I lisa II osas loetletud arvutusmeetodite ühtne kohaldamine (kuid ilma, et see piiraks käesoleva direktiivi artikli 6 lõike 4 kohaldamist), töötavad Euroopa järelevalveasutused ühiskomitee vahendusel välja regulatiivse tehnilise standardi eelnõu seoses käesoleva direktiivi artikli 6 lõikega 2.

Euroopa järelevalveasutused esitavad kõnealuse regulatiivse tehnilise standardi eelnõu komisjonile hiljemalt viis kuud enne direktiivi 2009/138/EÜ artikli 309 lõikes 1 osutatud kohaldamise kuupäeva.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivne tehniline standard vastavalt määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklites 10 kuni 14 sätestatud korras.

▼M6

Artikkel 21b

Ühised suunised

Euroopa järelevalveasutused annavad ühiskomitee kaudu välja ühiseid suuniseid, millele on osutatud artikli 3 lõikes 8, artikli 7 lõikes 5, artikli 8 lõikes 5, artikli 9 lõikes 6, artikli 11 lõike 1 kolmandas lõigus, artiklis 12b ja artikli 21 lõikes 4, kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010, määruse (EL) nr 1094/2010 ja määruse (EL) nr 1095/2010 artiklis 56 sätestatud korraga.

▼M6

Artikkel 21c

Delegeeritud volituste rakendamine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.

2. Artiklis 20 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile neljaks aastaks alates 9. detsembrist 2011. Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne nelja-aastase tähtaja möödumist. Volituste delegeerimist uuendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite, tehes seda hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklis 20 osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse selles otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea kui komisjon on delegeeritud õigusakti vastu võtnud, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.

5. Artikli 20 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväiteid või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

▼B

IV PEATÜKK

KEHTIVATE DIREKTIIVIDE MUUTMINE

▼M4

———————

▼B

Artikkel 23

Direktiivi 79/267/EMÜ muudatused

Direktiivi 79/267/EÜ muudetakse järgmiselt.

1. Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 12a*

1. Teise asjaomase liikmesriigi pädevate asutustega tuleb konsulteerida enne loa andmist elukindlustusseltsile:

a) mis on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusseltsi tütarettevõtja või

▼B

b) mis on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või

c) mida kontrollib sama füüsiline või juriidiline isik, kes kontrollib teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusseltsi.

2. Krediidiasutuste või investeerimisühingute järelevalve eest vastutava teise asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne loa andmist elukindlustusseltsile:

a) mis on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu tütarettevõtja või

b) mis on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või investeerimisühingu emaettevõtja tütarettevõtja või

c) mida kontrollib sama füüsiline või juriidiline isik, kes kontrollib ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutust või investeerimisühingut.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud pädevad asutused konsulteerivad üksteisega eelkõige hinnates aktsionäride sobivust ning sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide mainet ja kogemust. Nad edastavad üksteisele kõik andmed aktsionäride sobivuse ja sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide maine ja kogemuse kohta, mis on olulised teistele loa andmisega seotud pädevatele asutustele ja tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise jaoks.”

2. Artikli 18 lõikele 2 lisatakse järgmine lõik:

„Kasutuselolevast solventsusmarginaalist arvatakse maha ka järgmised näitajad:

a) elukindlustusseltsi osalused

— käesoleva direktiivi artiklis 6, direktiivi 73/239/EMÜ (*) artiklis 6 või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/78/EÜ (**) artikli 1 punktis b osutatud kindlustusseltsides,

— direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis c osutatud edasikindlustusseltsides,

— direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 alapunktis i osutatud kindlustusvaldusettevõtjates,

▼B

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ (***) artikli 1 lõigetes 1 ja 5 osutatud krediidiasutustes ja finantsasutustes,

— direktiivi 93/22/EMÜ (****) artikli 1 lõikes 2 ja direktiivi 93/6/EMÜ (*****) artikli 2 lõigetes 4 ja 7 osutatud investeerimisühingutes ja finantsasutustes;

b) kõik järgmised kirjed, mis elukindlustusseltsil on seoses punktis a osutatud üksustega, milles tal on osalus:

— lõikes 3 osutatud instrumendid,

— direktiivi 73/239/EMÜ artikli 16 lõikes 3 osutatud instrumendid,

— direktiivi 2000/12/EÜ artiklis 35 ja artikli 36 lõikes 3 osutatud allutatud nõuded ja instrumendid.

Kui teise krediidiasutuse, investeerimisühingu, finantsasutuse, kindlustus- või edasikindlustusseltsi või kindlustusvaldusettevõtja aktsiaid hoitakse ajutiselt seoses finantsabi andmise toiminguga, mille eesmärk on asjaomase ettevõtte ümberkorraldamine ja päästmine, võib pädev asutus loobuda kolmanda lõigu punktides a ja b osutatud mahaarvamist käsitlevate sätete kohaldamisest.

Selle asemel, et arvata maha kolmanda lõigu punktides a ja b osutatud osalused, mis kindlustusseltsil on krediidiasutustes, investeerimisühingutes ja finantsasutustes, võivad liikmesriigid lubada oma kindlustusseltsidel muu hulgas kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskontserni kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet (******) I lisas kirjeldatud meetodeid 1, 2 või 3. Meetodit 1 („raamatupidamise konsolideerimine”) kohaldatakse ainult siis, kui pädev asutus on veendunud konsolideerimisega hõlmatud üksuste juhtimise ja sisekontrolli integreerituse tasemes. Valitud meetodit kohaldatakse aja jooksul järjepidevalt.

Liikmesriigid näevad ette, et käesolevas direktiivis sätestatud solventsusmarginaali arvutamisel ei pea direktiivi 98/78/EÜ või direktiivi 2002/87/EÜ kohaselt täiendava järelevalvega hõlmatud kindlustusseltsid maha arvama kolmanda lõigu punktides a ja b osutatud osalusi, mida hoitakse täiendava järelevalvega hõlmatud krediidiasutustes, investeerimisühingutes, finantsasutustes, kindlustus- ja edasikindlustusseltsides või kindlustusvaldusettevõtjates.

▼B

Käesolevas lõikes osutatud osaluste mahaarvamisel tähendab osalus direktiivi 98/78/EÜ artikli 1 punktis f osutatud osalust.

_____

(*) EÜT L 228, 16.8.1973, lk 3. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/12/EÜ (EÜT L 77, 20.3.2002, lk 17).
(**) EÜT L 330, 5.12.1998, lk 1.
(***) EÜT L 126, 26.5.2000, lk 1. Direktiivi on muudetud direktiiviga 2000/28/EMÜ (EÜT L 275, 27.10.2000, lk 37).
(****) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 27. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2000/64/EÜ (EÜT L 290, 17.11.2000, lk 27).
(*****) EÜT L 141, 11.6.1993, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 98/33/EÜ (EÜT L 204, 21.7.1998, lk 29).
(******) ELT L 35, 11.2.2003.”

▼M4

_____

▼B

Artikkel 25

Direktiivi 92/96/EMÜ muudatused

Direktiivi 92/96/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklit 14 täiendatakse järgmise lõikega:

„1a. Kui lõikes 1 nimetatud osalust omandav isik on teises liikmesriigis tegevusloa saanud kindlustusselts, krediidiasutus või investeerimisühing või sellise üksuse emaettevõtja või sellist üksust kontrolliv füüsiline või juriidiline isik, ja kui ettevõtja, milles omandaja soovib omandada osaluse, muutuks selle tulemusena omandaja tütarettevõtjaks või tema kontrollile alluvaks, peab omandamisele hinnangu andmist käsitlema artiklis direktiivi 79/267/EMÜ artiklis 12a nimetatud eelneva konsulteerimise käigus.”

2. Artikli 15 lõige 5c asendatakse järgmisega:

„5c. Käesolev artikkel ei takista pädevat asutust edastamast:

— keskpankadele ja finantsasutustega samasuguste ülesannetega muudele organitele ja

— vajaduse korral ka teistele maksesüsteemide kontrollimise eest vastutavatele organitele

▼B

nende tööülesannete täitmiseks mõeldud andmeid, samuti ei takista see neid ametiasutusi ega organeid edastamast pädevatele asutustele lõike 4 kohaldamiseks vajalikke andmeid. Selliselt saadud teabe kohta kehtib käesolevas artiklis kehtestatud ametisaladuse hoidmise kohustus.”

Artikkel 26

Direktiivi 93/6/EMÜ muudatused

Direktiivi 93/6/EMÜ artikli 7 lõike 3 esimene ja teine taane asendatakse järgmisega:

„— *finantsvaldusettevõtja* – finantsasutus, mille tütarettevõtjad on eranditult või peamiselt investeerimisühingud või muud finantsasutused, millest vähemalt üks on investeerimisühing, ja mis ei ole segafinantsvaldusettevõtja vastavalt määratlusele Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivis 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet (*),

— *segavaldusettevõtja* – emaettevõtjat, mis ei ole finantsvaldusettevõtja ega investeerimisühing ega segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ tähenduses, mille tütarettevõtjate hulka kuulub vähemalt üks investeerimisühing.

(*) ELT L 35, 11.2.2003.”

Artikkel 27

Direktiivi 93/22/EMÜ muudatused

Direktiivi 93/22/EMÜ muudetakse järgmiselt.

1. Artiklisse 6 lisatakse järgmised lõiked:

„Krediidiasutuste või kindlustusseltside järelevalve eest vastutava teise asjaomase liikmesriigi pädeva asutusega tuleb konsulteerida enne loa andmist investeerimisühingule:

a) mis on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või kindlustusseltsi tütarettevõtja või

b) mis on ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutuse või kindlustusseltsi emaettevõtja tütarettevõtja või

c) mida kontrollib sama füüsiline või juriidiline isik, kes kontrollib ühenduses tegevusloa saanud krediidiasutust või kindlustusseltsi.

▼B

Esimeses ja teises lõigus osutatud pädevad asutused konsulteerivad üksteisega eelkõige hinnates aktsionäride sobivust ning sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide mainet ja kogemust. Nad edastavad üksteisele kõik andmed aktsionäride sobivuse ja sama kontserni teise üksuse juhtimisega tegelevate juhtide maine ja kogemuse kohta, mis on olulised teistele loa andmisega seotud pädevatele asutustele ja tegutsemistingimuste järgimise pideva hindamise jaoks.”

2. Artikli 9 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui lõikes 1 märgitud osaluse omandaja on teises liikmesriigis loa saanud investeerimisühing, krediidiasutus või kindlustusselts või teises liikmesriigis loa saanud investeerimisühingu, krediidiasutuse või kindlustusseltsi emaettevõtja või isik, kes kontrollib teises liikmesriigis loa saanud investeerimisühingut, krediidiasutust või kindlustusseltsi, ja kui sellise osaluse omandamise tulemusena ettevõtja, milles osaluse omandamist taotletakse, muutub osaluse omandaja tütarettevõtjaks või hakkab alluma tema kontrollile, peab omandamisele hinnangu andmist käsitlema artiklis 6 nimetatud eelneva konsulteerimise käigus.”

▼M4

_____

▼B

Artikkel 29

Direktiivi 2000/12/EÜ muudatus

Direktiivi 2000/12/EÜ muudetakse järgmiselt.

▼M2

_____

▼B

3. Artikli 16 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui lõikes 1 nimetatud osalust omandav isik on teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutus, kindlustusselts või investeerimisühing või teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutuse, kindlustusseltsi või investeerimisühingu emaettevõtja või füüsiline või juriidiline isik, kes kontrollib teises liikmesriigis tegevusloa saanud krediidiasutust, kindlustusseltsi või investeerimisühingut, ja kui asutus, milles omandaja soovib omandada osaluse, muutuks selle tulemusena omandaja tütarettevõtjaks või tema kontrollile alluvaks, peab omandamisele hinnangu andmist käsitlema artiklis 12 nimetatud eelneva konsulteerimise käigus.”

▼M2

_____

▼B

V PEATÜKK

VARAHALDUSETTEVÕTJAD

Artikkel 30

Varahaldusettevõtjad

▼M6

Kuni valdkondade eeskirjade täiendava kooskõlastamiseni näevad liikmesriigid ette varahaldusettevõtjate hõlmamise

a) krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud järelevalvega või kindlustuskontserni kuuluvate kindlustusandjate täiendava järelevalvega;

b) käesolevas direktiivis sätestatud täiendava järelevalvega, kui kontserni puhul on tegemist finantskonglomeraadiga, ning

c) finantskonglomeraadi määramise protsessis vastavalt artikli 3 lõikele 2.

▼B

Esimese lõigu kohaldamiseks sätestavad liikmesriigid või annavad oma pädevatele asutustele volitused otsustada, milliste valdkondade (pangandussektori, kindlustussektori või investeerimisteenuste sektori) eeskirjade kohaselt hõlmatakse varahaldusettevõtjad esimese lõigu punktis a osutatud konsolideeritud ja/või täiendava järelevalvega. Käesoleva sätte rakendamisel kohaldatakse varahaldusettevõtjate suhtes *mutatis mutandis* finantsasutuste (kui varahaldusettevõtjad hõlmatakse krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud järelevalvega) ja edasikindlustusseltside (kui varahaldusettevõtjad hõlmatakse kindlustusseltside täiendava järelevalvega) hõlmamise vormi ja sisu käsitlevad asjaomaseid valdkondade eeskirju. Esimese lõigu punktis b osutatud täiendava järelevalve teostamisel käsitletakse varahaldusettevõtjaid osana sektorist, millega ta on hõlmatud tulenevalt esimese lõigu punktist a.

Kui varahaldusettevõtja kuulub finantskonglomeraati, tõlgendatakse käesoleva direktiivi rakendamisel kõiki viiteid reguleeritud üksuse mõistele ja kõiki viiteid pädeva asutuse ja asjaomase pädeva asutuse mõistetele selliselt, nagu hõlmaksid nad vastavalt varahaldusettevõtjaid ja varahaldusettevõtjate järelevalve eest vastutavaid pädevaid asutusi. See kehtib *mutatis mutandis* ka esimese lõigu punktis a osutatud kontsernide puhul.

▼M6

Artikkel 30a

Alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad

1. Kuni valdkondade eeskirjade täiendava kooskõlastamiseni näevad liikmesriigid ette alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate hõlmamise

▼M6

a) krediidiasutuste ja investeerimisühingute konsolideeritud järelevalvega või kindlustuskontserni kuuluvate kindlustusandjate täiendava järelevalvega;

b) käesolevas direktiivis sätestatud täiendava järelevalvega, kui kontserni puhul on tegemist finantskonglomeraadiga, ning

c) finantskonglomeraadi määramise protsessis vastavalt artikli 3 lõikele 2.

2. Lõike 1 kohaldamiseks otsustavad liikmesriigid või annavad oma pädevatele asutustele volitused otsustada, milliste valdkondade (pangandussektori, kindlustussektori või investeerimisteenuste sektori) eeskirjade kohaselt hõlmata alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad lõike 1 punktis a osutatud konsolideeritud või täiendava järelevalvega. Käesoleva lõike rakendamisel kohaldatakse alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate suhtes finantsasutuste hõlmamise vormi ja sisu käsitlevaid asjaomaseid valdkondade eeskirju *mutatis mutandis*. Lõike 1 punktis b osutatud täiendava järelevalve teostamisel käsitletakse alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid osana sektorist, millega nad on hõlmatud tulenevalt lõike 1 punktist a.

Kui alternatiivse investeerimisfondi valitseja kuulub finantskonglomeraati, tõlgendatakse käesoleva direktiivi rakendamisel kõiki viiteid reguleeritud üksustele ja pädevatele asutustele ning asjaomastele pädevatele asutustele selliselt, nagu hõlmaksid nad vastavalt alternatiivsete investeerimisfondide valitsejaid ja alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate järelevalve eest vastutavaid pädevaid asutusi. See kehtib ka lõike 1 punktis a osutatud kontsernide puhul *mutatis mutandis*.

▼M9

Artikkel 30b

Juurdepääs teabele Euroopa ühtse juurdepääsupunkti kaudu

1. Alates 10. jaanuarist 2030 tagavad liikmesriigid, et käesoleva direktiivi artikli 9 lõikes 4 osutatud teabe avalikustamisel esitavad reguleeritud üksused kõnealuse teabe samal ajal käesoleva artikli lõikes 3 osutatud kogumisasutusele, et teha see teave juurdepääsetavaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2023/2859 ([1]) alusel loodud Euroopa ühtse juurdepääsupunkti (ESAP) kaudu.

Liikmesriigid tagavad, et teave vastab järgmistele nõuetele:

a) see esitatakse määruse (EL) 2023/2859 artikli 2 punktis 3 määratletud, andmete väljavõttu võimaldavas vormingus või, kui see on liidu õigusega nõutav, masinloetavas vormingus kõnealuse määruse artikli 2 punkti 4 määratluse kohaselt;

([1]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2023. aasta määrus (EL) 2023/2859, millega luuakse Euroopa ühtne juurdepääsupunkt, mis tagab keskse juurdepääsu finantsteenuste, kapitaliturgude ja kestlikkusega seotud avalikult kättesaadavale teabele (ELT L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

▼M9

b) see esitatakse koos järgmiste metaandmetega:

i) kõik selle reguleeritud üksuse nimed, millega teave on seotud;

ii) reguleeritud üksuse juriidilise isiku tunnus, mis on kindlaks määratud vastavalt määruse (EL) 2023/2859 artikli 7 lõike 4 punktile b;

iii) reguleeritud üksuse suurus kategooriate kaupa, mis on kindlaks määratud vastavalt kõnealuse määruse artikli 7 lõike 4 punktile d;

iv) teabe liik vastavalt kõnealuse määruse artikli 7 lõike 4 punktile c;

v) märge selle kohta, kas teave sisaldab isikuandmeid.

2. Lõike 1 punkti b alapunkti ii kohaldamisel nõuavad liikmesriigid, et reguleeritud üksused omandaksid juriidilise isiku tunnuse.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabe ESAPi kaudu juurdepääsetavaks tegemisel on määruse (EL) 2023/2859 artikli 2 punktis 2 määratletud kogumisasutus pädev asutus.

4. Lõike 1 kohaselt esitatud teabe tõhusa kogumise ja haldamise tagamiseks töötab ESMA välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada järgmist:

a) mis tahes muud teabele lisatavad metaandmed;

b) andmete struktureerimine teabes;

c) millise teabe puhul on nõutav masinloetav vorming ja millist masinloetavat vormingut tuleb sellistel juhtudel kasutada.

Punkti c kohaldamisel hindab ESMA eri masinloetavate vormingute eeliseid ja puudusi ning teeb asjakohased kohapealsed testid.

ESMA esitab kõnealuse rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1095/2010 artikliga 15.

▼M9

5. Vajaduse korral võtab ESMA vastu suunised, et tagada lõike 4 esimese lõigu punkti a kohaselt esitatud metaandmete õigsus.

▼B

VI PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 31

Komisjoni aruanne

1. Komisjon esitab artiklis 21 osutatud finantskonglomeraatide komiteele 11. augustiks 2007 aruande, mis käsitleb liikmesriikide tavasid ja vajadusel ka täiendava kooskõlastamise vajadust järgmistes küsimustes:

— varahaldusettevõtjate hõlmamine kontserni tasandil toimuva järelevalvega,

— I lisas sätestatud kapitali adekvaatsuse meetodite valik ja kohaldamine,

— märkimisväärsete kontsernisiseste tehingute ja märkimisväärse riskikontsentratsiooni määratlemine ning II lisas osutatud kontsernisiseste tehingute ja riskikontsentratsiooni järelevalve eelkõige seoses sellel otstarbel kehtestatavate koguseliste piirangute ja kvaliteedinõuete,

— ajavahemikud, mille järel finantskonglomeraadid arvutavad artikli 6 lõikes 2 sätestatud kapitali adekvaatsuse nõuded ja esitavad koordinaatorile aruanded märkimisväärse riskikontsentratsiooni kohta vastavalt artikli 7 lõikele 2.

Enne otsuste tegemist konsulteerib komisjon komiteega.

2. Ühe aasta jooksul alates sellest, kui rahvusvahelisel tasandil on jõutud kokkuleppele eeskirjade osas, mille abil välistada finantskontsernide omavahendite finantsvõimenduse kasutamine, uurib komisjon, kuidas viia käesoleva direktiivi sätted kooskõlla selliste rahvusvaheliste kokkulepetega ja teeb vajadusel asjakohased ettepanekud.

Artikkel 32

Ülevõtmine

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid enne 11. augustit 2004. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid näevad ette, et esimeses lõigus nimetatud sätteid kohaldatakse esimest korda 1. jaanuaril 2005 või kõnealuse kalendriaasta jooksul algava majandusaasta raamatupidamise järelevalve suhtes.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Viitamise viisi näeb ette liikmesriik.

▼B

Artikkel 33

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Artikkel 34

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

▼B

I LISA

KAPITALI ADEKVAATSUS

Artikli 6 lõikes 1 osutatud finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamine toimub kooskõlas tehniliste põhimõtetega ja vastavalt ühele lisadest, mida kirjeldatakse käesolevas lisas.

Kui pädevad asutused tegutsevad konkreetse finantskonglomeraadi koordinaatoritena, lubavad liikmesriigid neil pärast konsulteerimist muude pädevate asutuste ja konglomeraadi endaga otsustada, millist meetodit kõnealune finantskonglomeraat kohaldab, ilma et see piiraks järgmise lõigu sätete kohaldamist.

Liikmesriigid võivad nõuda, et arvutamine toimuks vastavalt ühele konkreetsele käesolevas lisas kirjeldatud meetodile, kui finantskonglomeraadi eesotsas on kõnealuses liikmesriigis loa saanud reguleeritud üksus. Kui finantskonglomeraadi eesotsas ei ole artiklis 1 osutatud reguleeritud üksus, lubavad liikmesriigid kasutada ükskõik millist käesolevas lisas kirjeldatud meetodit, välja arvatud juhul, kui asjaomased pädevad asutused asuvad samas liikmesriigis – sellisel juhul võib liikmesriik nõuda ühe kirjeldatud meetodi kasutamist.

I. **Tehnilised põhimõtted**

1. *Täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamise ulatus ja vorm*

Kui üksus on tütarettevõtja ja tema maksevõime on puudulik või kui reguleerimata finantssektori üksuse puhul on tema nominaalne maksevõimelisus puudulik, tuleb tütarettevõtja maksevõimelisuse summaarset puudujääki arvesse võtta olenemata sellest, millist meetodit kasutatakse. Kui koordinaatori arvates piirdub kapitali osa omava emaettevõtja vastutus sellisel juhul kindlalt ja üheselt ainult nimetatud kapitali osaga, võib koordinaator anda loa, mille kohaselt tütarettevõtja maksejõulisuse puudujäägi võib arvesse võtta proportsionaalsel alusel.

Kui finantskonglomeraati kuuluvate üksuste vahel ei ole kapitalisidemeid, otsustab koordinaator pärast teiste asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist, millist suhtelist osa tuleb arvesse võtta, pidades sealjuures meeles kohustusi, mis kaasnevad olemasolevate suhetega.

2. *Muud tehnilised põhimõtted*

Olenemata sellest, milliseid käesoleva lisa II jaotises sätestatud meetodeid on kasutatud finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamiseks, tagab koordinaator ja vajadusel tagavad ka muud asjassepuutuvad pädevad asutused järgmiste põhimõtete kohaldamise:

i) välistada tuleb omavahendite arvutamiseks kõlblike elementide korduv kasutamine finantskonglomeraadi tasandil (finantsvõimendus) ja sobimatu omavahendite loomine kontserni sees; selleks, et tagada finantsvõimenduse ja kontsernisisese omavahendite loomise välistamine, kohaldavad pädevad asutused analoogia põhjal asjaomastes valdkondade eeskirjades sätestatud asjaomaseid põhimõtteid;

▼B

ii) kuni valdkondade eeskirjade täiendava kooskõlastamiseni kaetakse finantskonglomeraadi iga erineva finantsvaldkonna maksejõulisuse nõuded omavahendite elementidega vastava valdkonna eeskirjade kohaselt; kui finantskonglomeraadi tasandil on omavahendite puudujääk, võib täiendavate maksejõulisuse nõuete täitmise kontrollimiseks kasutada ainult neid omavahendite elemente, mis on kõlblikud iga valdkonna eeskirjade kohaselt (valdkonnaülene kapital);

kui valdkondade eeskirjadega on ette nähtud piirangud teatavate selliste omavahendite instrumentide kõlblikkusele, mida võiks kasutada valdkonnaülese kapitalina, kehtivad need piirangud *mutatis mutandis* ka omavahendite arvutamise suhtes finantskonglomeraadi tasandil;

omavahendite arvutamisel finantskonglomeraadi tasandil võtavad pädevad asutused arvesse ka omavahendite tegelikku võõrandatavust ja kättesaadavust kontserni erinevates juriidilistes üksustes kapitali adekvaatsuse eeskirjade eesmärke arvestades;

kui finantssektori reguleerimata üksuse puhul arvutatakse nominaalne maksejõulisuse nõue vastavalt käesoleva lisa II jaole, tähendab nominaalne maksejõulisuse nõue kapitalinõuet, mida selline üksus peaks asjaomaste valdkondade eeskirjade kohaselt täitma, kui ta oleks sellesse konkreetsesse finantssektorisse kuuluv reguleeritud üksus; varahaldusettevõtjate puhul tähendab maksejõulisuse nõue direktiivi 85/611/EÜ artikli 5a lõike 1 punktis a sätestatud kapitalinõuet; segafinantsvaldusettevõtja nominaalne maksejõulisuse nõue arvutatakse vastavalt finantskonglomeraadi olulisima finantsvaldkonna eeskirjadele.

II. **Tehnilised arvutusmeetodid**

1. meetod: raamatupidamise konsolideerimine

Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamine toimub konsolideeritud aastaaruannete põhjal.

Täiendavad kapitali adekvaatsuse nõuded arvutatakse järgmiste summade vahena:

i) kontserni konsolideeritud seisundi põhjal arvutatud finantskonglomeraadi omavahendid; kõlblikud on need elemendid, mis on kooskõlas asjaomaste valdkondade eeskirjadega;

ja

ii) iga kontsernis esindatud finantssektori maksejõulisuse nõuete summa; iga erineva finantssektori maksejõulisuse nõuded arvutatakse vastava valdkonna eeskirjade kohaselt.

Osutatud valdkondade eeskirjad on eelkõige direktiivid 2000/12/EÜ V jaotise 3. peatükk krediidiasutuste puhul, direktiiv 98/78/EÜ kindlustusseltside puhul ja direktiiv 93/6/EMÜ krediidiasutuste ja investeerimisühingute puhul.

▼B

Finantssektori reguleerimata üksuste puhul, mida eespool nimetatud valdkondade maksejõulisuse nõuete arvutamine ei hõlma, arvutatakse nominaalne maksejõulisuse nõue.

Vahe ei saa olla negatiivne.

2. meetod: mahaarvamine ja liitmine

Finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste täiendavate kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamine toimub iga kontserni kuuluva üksuse raamatupidamisaruannete põhjal.

Täiendavad kapitali adekvaatsuse nõuded arvutatakse järgmiste summade vahena:

i) iga finantskonglomeraati kuuluva reguleeritud ja reguleerimata finantssektori üksuse omavahendite summa; kõlblikud on need elemendid, mis on kooskõlas asjaomaste valdkondade eeskirjadega;

ja

ii) järgmiste elementide summa:

— iga kontserni kuuluva reguleeritud ja reguleerimata finantssektori üksuse maksejõulisuse nõuded; maksejõulisuse nõuded arvutatakse vastavalt asjaomastele valdkondade eeskirjadele ja

— kontserni muudes üksustes olevate osaluste bilansiline väärtus.

Reguleerimata finantssektori üksuste puhul arvutatakse nominaalne maksejõulisuse nõue. Omavahendeid ja maksejõulisuse nõudeid võetakse arvesse vastavalt artikli 6 lõikes 4 osutatud suhtelisele osale ja kooskõlas käesoleva lisa I jaoga.

Vahe ei saa olla negatiivne.

▼M6

3. kombineeritud meetod

Pädevad asutused võivad lubada 1. ja 2. meetodi kombineerimist.

▼B

II LISA

KONTSERNISISESEID TEHINGUID JA RISKIKONTSENTRATSIOONI KÄSITLEVATE SÄTETE TEHNILINE KOHALDAMINE

Pärast konsulteerimist muude asjaomaste pädevate asutustega teeb koordinaator kindlaks, mis liiki tehingute ja riskide kohta peavad konkreetsesse finantskonglomeraati kuuluvad reguleeritud üksused esitama aruanded vastavalt kontsernisiseste tehingute ja riskikontsentratsioonide teatamist käsitlevatele artikli 7 lõike 2 ja artikli 8 lõike 2 sätetele. Tehingute liikide ja riskide määratlemisel ja nende suhtes oma seisukohtade edastamisel võtavad koordinaator ja asjaomased pädevad asutused arvesse finantskonglomeraadi konkreetset kontserni- ja riskijuhtimise struktuuri. Et teha kindlaks märkimisväärsed kontsernisisesed tehingud ja märkimisväärne riskikontsentratsioon, millest tuleb teatada vastavalt artiklite 7 ja 8 sätetele, määratleb koordinaator pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutuste ja konglomeraadi endaga otstarbekad künnised, mis toetuvad normatiivsetele omavahenditele ja/või tehnilistele sätetele.

Kontsernisiseseid tehinguid ja riskikontsentratsioone kontrollides jälgib koordinaator eelkõige võimalikku levikuohtu finantskonglomeraadis, huvide konflikti ohtu, valdkondade eeskirjadest kõrvalehoidmise riski ja riskide mahtu ja intensiivsust.

Liikmesriigid võivad lubada oma pädevatel asutustel kohaldada finantskonglomeraadi tasandil kontsernisiseseid tehinguid ja riskikontsentratsioone käsitlevate valdkondade eeskirjade sätteid eelkõige selleks, et välistada valdkondade eeskirjadest kõrvalehoidmine.